

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: **† Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior**

Proprietar și director: **IULIU MAIOR**

Redactor: **SEVER BARBU**

Adresa: **BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68**

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lăr-
gimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

„Leul din Șișești“

Păr. Vasile Lucaciu

Rătăcind cu treburi prin orașul unirii, prin Alba-Iulia, cu nespuse bucurii mi-a fost dat să văd ridicată în piață, pe postament, statuia în refugiu din Satul-Mare a Păr. Vasile Lucaciu cu privirile așintite înspre apusul năvălirilor de ieri și de azi, în mână ținând memorandumul. Mi-s'a părut că aud porunca lui de altădată: „Să iasă liftele din țară“!

Privindu-l, mi-s'a părut că-l văd apărând ca un leu pe frații lui de sânge în fața tribunalelor de judecată ale groșilor și conșilor unguri și... cu el odată i-am văzut pe toți martirii neamului nostru. I-am văzut cu ochii minții pe cei ce și-au scurțat viața prin temnițele din Vaș și Seghedin, i-am văzut pe toți și printre ei pe neînfricatul „popă Lucaciu“.

Născut în anul 1852 în comuna Apa din jud. Satul Mare, urmează liceul la Baia-Mare, apoi teologia la Roma la Propaganda Fide, acolo unde învățaseră carle și ceilalți părinți ai redescoperirii naționale. S. Micu, Gh. Șincal și P. Maior. De sub ruinele Romei, pornise el spre urmașii legiunilor de altădată, să-i ridice, să le arate ce drepturi au ei asupra pământului cutropit de streinii și să le spună că strămoșii lor „sunt de neam împărătesc“ și „că tot pământul rotogol a fost al lor odată“.

Pe el îl găsim întotdeauna în fruntea celor ce și apără „sărăcia, nevoile și neamul“, cum spune și poetul. La procesul memorandumului lui i-se dă cea mai mare pedeapsă de 5 ani temniță grea.

În anul 1916 trece Carpații, oprindu-se în București, unde începe lupta pentru înlăturarea idealului de veacuri al unirii. — Cutrieră apoi, deși trecut de 60 de ani, multe țări din Europa și America, lămurind pe streinii și arătând drepturile ce avem asupra acestui pământ. Pe el îl găsim prin câmpiile Lombardiei, organizând legiunile de voluntari ardeleni din Italia.

Cu câtă dragoste îmi aduc aminte, când — după războiul trecut, când toate neamurile se așezau în noua ordine, nu știu prin ce împrejurări fericite — îmi picase în mână o carte cu multe chipuri. Dintre chipurile din cartea aceea unul îmi plăcea mai mult decât oricare altul: era chipul ce arăta un grup — o legiune — de voluntari români ardeleni, depunând jurământul undeva în Italia și între ei figura de senator roman a Păr. V. Lucaciu. Mi-a rămas în minte și o văd și azi cea icoană din trecutul neamului nostru. Iată, de ce gândul mi-a fugit departe în trecut, atunci când priveam la figura de bronz a Păr. Lucaciu.

Cât de strânsă este viața lui V. Lucaciu de viața neamului, o vedem în cântecul ce îl cântau acei oropiși ai soartei, când apărătorul lor nu era în mijlocul lor, ci între grățiile închisorilor ungurești:

„Plânge mierla prin păduri,
Rob e Lucaci la unguri,
Pentru sfânta libertate,
De care noi n'avem parte“

Că viața lui era strânsă de aceea a Ardealului, o vedem din răspunsul ce-l dă unui diplomat american care îl întreabă, dacă și Ardealul gândește așa cum gândește el, și V. Lucaciu răspunde: „Fii sigur, domnul meu, acolo unde sunt eu, acolo bate inima Ardealului“.

Când visul de veacuri, de dorul căruia „ne-au răposat și moșii și părinții“, a fost înlăturat, Vasile Lucaciu se retrage din lupta involburată a vieții publice românești și liniștit își așteaptă sfârșitul. Visul de veacuri se realizase. Închide ochii în orașul Satu-Mare, în 22 Nov. 1922, plâns de întreaga națiune, care își purta recunoștința pentru lupta sfântă și dreaptă ce a dus-o.

Iată de ce, în vremurile când Vasile Lucaciu își doarme somnul de veci în pământ românesc cu-

Trei Ierarhi

În 30 Ianuarie Sfânta Biserică pomenește trei sfinți ierarhi (adică episcopi). Îi numește ai lumii mari dascăli, adică învățători, căci prin graiurile lor înaripate și prin cărțile lor înțelepte au învățat noroadale pământului tainele învățurii creștinești. Acești trei ierarhi sunt doctori ai Sfintei Noastre Biserici Catolice. Cuvântul doctor înseamnă luminător, adică om cu stea în frunte, care luminează întru dreaptă învățătură pe alții.

Cei trei sfinți pe cari îi pomenește azi sunt: Ioan Gură de aur, numit și Chrisostomul (pe grecește) și Zlatoust (pe slavonește); Vasile cel Mare și Grigore Teologul, adică cunosătorul adânc al științelor cari se ocupă de Dumnezeu și de voia sa.

Mari sunt toți trei. Sfântul Ioan Gură de aur a făcut Sfânta Liturghie, care se slujește în sfintele noastre biserici aproape în tot decursul anului. A fost cuvântător cum rar mai există. Predicile sale se citesc și azi și din ele învață mulți propovăduitori din toate vremile, cum să vestească pe Mântuitorul. A scris o carte minunată despre taina preoției. Strălucit-a și prin virtuți. Mare a fost și prin suferințele pe cari le-a îndurat. De câte ori a ajuns în nenorociri, s'a adresat Sfântului Părinte dela Roma, capul văzut al Bisericii lui Isus, cerându-i ajutor. Și-a exprimat de mai multe ori dorința, de a fi înmormântat în Sfânta Cetate a Romei, aproape de mormântul Sfântului Petru, vârhovnicul apostolilor. I-s'a împlinit dorința. Azi își doarme

tropit de streinii, se cade a ne îndrepta cu gândul spre trecut, spre acel trecut furtunos, și să ne oțelim sufletele la flacăra iubirii de neam a mărețelor figuri de odinioară, în fruntea cărora stă „popa Lucaciu“. Sufletul lui este prezent printre noi, să-i ascultăm chemarea!

Roșcovel I. Ionel

somnul de veci, așteptând obșteasca înviere, la Roma.

Sfântul Vasile cel Mare a compus Liturghia care îi poartă numele și care se slujește în Sfânta noastră Biserică de 10 ori pe an. A scris cărți de mare valoare. A strălucit prin virtuți. E organizatorul vieții după chipul Îngeresc în trup fiind încă, adică a vieții călugărești. A compus Pravila Călugărească, sau constituția vieții călugărești, pe care au urmat-o și o urmează multe mănăstiri din Răsărit. Mănăstirile baziliene se conduc și acum după Pravila Sfântului Vasile cel Mare. (Avem mănăstiri baziliene la: Obreja, Prislop, Lupșa, Bicsad, Moiseiu, Nicula). Sfântul Vasile cel Mare a întemeiat și un spital vestit, pentru suferințele trupesti. El e și patronul ceresc al vestitului liceu din Blaj, cel mai vechiu liceu românesc.

Sfântul Grigore a strălucit prin virtuți, a strălucit prin știință. A tălcut ereticilor — nelipsiți din nici o țară și încă dela începutul Bisericii, rătăciții cari n'au voit să se supună Bisericii și și-au făcut învățături după capul lor — marele mister al Sfintei Treimi. Mare și necuprinsă de mintea omenească e această taină. E o dumnezeire în trei persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Spirit. Și Sfântul Grigore a compus o Liturghie, care se face în postul mare. E liturghia înaintesfințitelor sau presanctificată. Se numește înaintesfințită, fiindcă se sfințește Sfântul Agneț de Dumineca și se păstrează pentru liturgiile de peste săptămână.

De când există în Biserică sărbătoarea aceasta? În luna Ianuarie se serbează la 1 Sfântul Vasile cel Mare, la 25 Sfântul Grigorie, iar la 27 Sfântul Ioan Gură de Aur. Toți acești sfinți sunt foarte venerați, dar înainte cu vreo 1300 de ani s'a iscat o neînțelegere. Erau certuri mari în toată Împărăția Bizantină. Unii susțineau că trebuie sărbătorit mai întâi Sfântul Vasile cel Mare, căci e organizatorul vieții după chipul Îngeresc. Alții spuneau că e mai mare Sfântul Ioan Gură de Aur, căci nimeni n'a vorbit atât de

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Isus, lumina lumii

În Evanghelia din Dumineca de după Bobotează cetim: „Poporul celce șede în întunec a văzut lumină mare și celorce ședeau în lature și în umbra morții lumină le-a răsărit lor“.

Când a răsărit în lume Soarele-Cristos, oamenii adică orbecăiau sufletește prin întunecul păcatelor. Felul lor de viață era dobitocesc. În Roma, capitala împărăției romane și păgâne, bunăoară din munca fără odihnă a unui milion de sclavi se lăfăiau în bunătați 320,000 de trântori. Mâncau tocăni pregătite numai din limbi de paseri.

Apoi cea mai mare parte a oamenilor erau sclavi, adică socotiți de stăpânii lor ca niște căței sau viței, putând să-i bată, să-i vândă sau să-i omoare, pentru a-și hrăni cu ei peștii din lacuri, dupăcum li-se cășuna lor. Și odată ce era, sclav, rămăneai în veci.

Femeia la fel era socotită ca un animal de povară, ca un topor cu care tai oasele, ca o sclavă. Naștea prin pădure, fără rude și prietene într'ajutor, ci absolut singură, cu risicul de a muri în chendălie alături de cel născut. Fetițele de cele mai multeori erau omorite, apoi fie că le sugrumau, sau sfășiau, sau pur și simplu le lepădau ca pe niște pisici mici. Romanii și Grecii, ca cele mai vestite popoare de pe atunci, cercetau pe fiecare prunc născut, dacă are trup voinic, ori nu. De era șubred, numai decât îl mâncau croncanii, căci era svărlit de pe

stânca Tarpeiană fără milă și căutare la față, — nefiind alintat copilul ca acum. Pentru că ziceau ei, că numai un trup vânjos are minte și cuget sănătos. Ori, s'a constatat, că de multeori din câte o ciosvartă de om, iese mai multă cuminenie ca dintr'unul mare cât un pom.

Familia era ceva sarbăd. Mila de nenorocit nici pomeneală. Deoarece tot ceace era slab și fără apărare era disprețuit, batjocorit și omorât, precum erau: femeile, copiii și bătrânii, cari adeseori serveau ca hrană celorlalți, numiți pentru aceasta canibali. Deci furtul, înșelăciunea și omorul păreau lucruri de ispravă. Până când dreptatea era totdeauna de partea celui mai tare. — Aceste obiceiuri sălbatice ca și altele dănuiesc încă și astăzi prin ținuturile neîncreștinate.

Venind Cristos a răsărit lumii lumina cunoștinței de Dumnezeu. Care în familia uriașe a omenirii ne e tată. Iar noi toți suntem frați. Deci la o parte cu sclăvia trupească și sufletească a oamenilor și a Diavolului, care pentru misionari constituie cea dintâi ispravă printre păgânii! La o parte și cu omorul dintre frații Trăiască familia, în care mama este cheia, iar copiii sunt bucuria acestui așezământ sfânt! Jos cu ural! Sus cu dragostea și cu mila de a ajuta pe cei năpăstuiți! Acestea fiind cele dintâi ca și cele din urmă dovezi că suntem creștini.

Un împărat vestit avea doi feciori. Pe unul îl chema Intunec, pe celălalt Lumină. Intunecul, precum îl arată și numele era pu-

rurea întunecat la suflet, cu frunte încrunțată și cu obrazul rânjit, după o tâlhărie. Te privea aspru și cu amar, că te pătrundea groaza. Cu vorba te lovea ca și cu iatăganul. — Lumină, vesel, curat, puțepuț și harnic ca o albină, părea o continuă primăvară. În fiecare dimineață avea un spor de forță vie, neștiind altceva decât de Dumnezeu și de datorința sa de a și-îndeplini cât mai corect. Totdeauna se simțea îndatoritor, cu binețată de oricine.

Înainte de a muri împăratul zise: Ție, Intunec, îți las împărăția dinspre răsărit, că-i mai roditor și cere mai puțină osteneală. Iar ție, Lumină, îți las împărăția către miază-noapte, ce reclamă trudă și istețime mai multă, de cât tu ai.

Intunec, bucuros de așa împărțală, s'a dedat la toate, numai la muncă nu. Așa că ogoarele în scurtă vreme produceau numai buruieni, ca și sufletul lui. Deoarece mreșile păcatelor îl prinse, ca și muscă paiangenul, cari apoi i-au sugat toată vloga.

Lumină, din contră s'a pus pe rugăciune și pe muncă. A arat, îngrășat și a semănat pământului cu semințele cele mai alese, înălțându-și moșia lui săracă a dat cele mai frumoase și mai mănoase roade, precum bogat era și sufletul lui cu virtuți, pentru care motiv Dumnezeu l-a ajutat.

Noi, în care împărăție suntem împărțate cele două?

Păr. Octavian Fulicea

Dragă cetitor, plătituți abonamentul? Dacă nu, trimite-mi-l, că n'avem cu ce plăti hârtia și tiparul.

frumos și n'a scris atât de înălțător despre Sfânta Preoție. Alții spuneau că e mai mare Sfântul Grigorie, fiindcă a tâlcuit misterul Sfintei Treimi, cât se poate tâlcui de către oameni. Era mai mare nenorocire, căci cearta devenia din ce în ce mai aprinsă. Într'o noapte cei Trei Sfinți s'au arătat în vis Arhiepiscopului și i-au spus că ei sunt egali, că pe toți trei i-a ales Bunul și Atotputernicul Dumnezeu să fie ai lumii mari dascăli și ierarhi. Au mai spus că nu le place cearta dintre creștini. Spre a-i împăca pe toți, au hotărât ca la 30 Ianuarie să fie sărbătorii toți trei. Așa se face de veacuri în Răsărit. Cei trei sfinți sunt mari doctori ai Bisericii Catolice. Ei au trăit în secolul al VI-lea, pe când tot Orientul Creștin asculta de Sfântul Părinte dela Roma.

Iosif E. Naghiu

Sărbătorirea Păr. Hubic. Păr. Francisc Hubic, profesor la Academia Teologică din Blaj și canonic onorar, a fost sărbătorit Duminecă în 23 Ianuarie de către Academia de Teologie din Blaj, din prilejul împlinirii a 60 de ani de viață. A vorbit Păr. rector Dr. T. L. Chinezu, Păr. prof. Cherebețiu și Ilușiu, s'au cântat de către corul teologilor câteva compoziții de ale Păr. Hubic, iar pe urmă le-a mulțumit tuturor sărbătoritul. La serbare a luat parte și Exc. Sa Episcopul și Administratorul Apostolic Dr. V. Tr. Frențiu, II. Sa vicarul Mitropoliei Dr. V. Macaveiu și mai mulți canonici și profesori.

Prin minciuni, dușmanul tulbură sufletele celor slabi.

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Scrisoare de pe front

Tăticule de departe
Îți trimit această carte
Și măicuța mea iubită
Cu inima greu rănită
Dar voi frați și surorile
Doriții inimii mele
Minteni anu-i împlinit
De când carte n'am primit
Ori poate toți au murit
Cât pe mini mi-ți fi jălit
Triste vești îți fi-auzit
Că sânt mort ori sunt rănit,
Dar nu s mort nici nu-s rănit,
Făr is tare năcăjit
Că carte nu pot să scriu
Acasă nu pot să viu.
Măică măicuța mea
Știu că inima te doare
C'ai pierdut din cerc o floare
C'ai avut un cerc de flori
Cinci fete și trei ficiori
Unul poate-o fi-n războiu
Cel mai mic o fi cu voi
Eu poate-oi fi dispărut
D'am scăpat cum am putut
Dintre gloanțe și șrapnele
Branduri și mitraliere
Tunuri, tancu-i și granade
Când o-nceput toate-a bate
Și da măică după noi
Măcar c'eram numai doi
Numai eu și c'un sergent
Și c'un domn locotenent
Dar și noi trăgeam într'una

Cădeau Ruși ca furtuna
Cezalau zburau ca gândul
De nici n'atingeau pământul
Noi trăgeam măică, mereu
Că domn comandantul meu
Sta suit pe cal călare
Și striga în gura mare:
Trageți băeți nu-ncețați
Și tăria nu v'o dați
Trageți, trageți, amândoi
Că și eu-s aici cu voi
Ș'am tot tras, mamă, ș'am dat
Pân puterea s'o gătat
Ș'acum ce-o fost de făcut
Am scăpat cum am putut
Ș'acuma vă scriu o carte
Eu Gheorghită de departe
Acum vă trimit scrisoare
Eu Gheorghită din prinsoare
Măicuță, când îți ceti
Lacrămile vor porni
Dar mă rog când o cetiți
Stați puținel și jăliți
Plângeți tinerețea mea
Că cu greu petrec în ea
C'am fost tinăr ca o floare
Ș'am dat de grea supărare
C'am picat măică-n prinsoare
De n'am nici o sărbătoare.
Că de când am vint în foc
N'am mai văst fete la joc
N'am mai văst ficiori cântând
Făr plângând și suspinând
Și din guri așa strigând:
Vai frate nu mă lăsa
Că-mi iau Ruși viața
Tragemă cumu-i putea
Pân ce dai de trupa mea!
Altul strigă: camarade
De ce noroc am eu parte.

N'am picior, nici mâna dreaptă
Și-s rănit printr'atalaltă
Că t'ocm-s greu răniti
Plângeți fete și aflați
Că ficiorii zac prin șanț.
Vai dragă măicuța mea
Oar' eu când te-oi mai vedea?
Când gândesc, măică, la tine
Plânge inimuța n mine,
Când gândesc la tătucu
Mi-se rupe sufletu.
Vai, iubiti mei părinți,
Știu ca voi îmbătrăniți
Eu când acas'oi veni
Pe min' cin' m'o îngriji?
Că dac'o fi să nu mor
Am lipsă de ajutor.
Vai, dragi frățiorii mei,
Doamne, doru mi-de iei
Scumpile mele surori
Oar' m'ati mai cunoaște voi?
Mai primi-miți oare care?
Cred că sora cea mai mare
A avut milă de mine
De când m'am născut pe lume
Dar acum, când m'ar vedea
Inima cum o-ar dura
Nu vă mai scriu, că-s rănit
Dar ne-om vedea la sfârșit.

Scrisă de fr. Gurglian Gheorghe. Reg. 83 Inf. Cont 43 Comuna Inclănsel, Jud. Cluj-Turda.

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna, și neapărat, și Nr. din stânga tășlei, ou care vă merge gasceta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile DVoastre.

Pasărea cu cuibul de aur

A fost odată un împărat, și avea un câmp foarte frumos, de ca acele nu a putut vedea sufletul omului. Mult s'a gândit și nu a știut ce putea sămăna acolo, pentru ce a dat cărți în toate părți și răvătă în toate orașe, să se adune tot fel de oameni la curtea lui și să judece cu toții, ce ar fi mai potrivit să semene el în acel loc. La scrisorile împăratului s'au și adunat mulți oameni mare de oameni din toate părțile și unul zicea să samene grâu, altul ovăs, altul să facă vreo cetate și el și fiecare da sfat după pricepere lui. Dar în urmă se sculă un bătrân și zise: Înălțate împărate, fă-ți milă cu capul meu lasă-mă să zic și eu una ca un bătrân ce sunt. Acolo, în acel câmp, ar fi bine să facă înălțat împărat o mănăstire frumoasă și să aducă în ea pasărea cu cuibul de aur, ca să cânte acolo.

Toți au întărit spusele bătrânului călugăr. Atunci împăratul a rânduit meșteri zidari și cioplitori, poruncindu-le. să se apuce de zidirea bisericii. În trei ani de muncă bătrânul nică au isprăvit-o cu totul. Când fost gata, împăratul a căzut

Cum stă lumea și țara

Războiul cu Rusia

După o pauză scurtă, Rușii au început din nou ofensiva în Crimeea de miază noapte. La Răsărit de Kerç, formațiuni sovietice de infanterie, sprijinite de tancuri, au atacat trupele germane, căutând să spargă frontul german, însă au fost respinse cu pierderi sângeroase. Un vapor vânător de submarine a scufundat în Marea Neagră un submarin rusesc.

În regiunea Jaskov, armatele germane au respins mai multe atacuri de ale bolșevicilor. În luptele date, Rușii au suferit pierderi grele.

La sfîșit de Recița, trupele sovietice cari străpunseră linia germană au fost prinse și nimicite.

În sectorul Vitebsk, Rușii au atacat cu o armată formată din 50 de divizii de infanterie, fiind sprijinită de formațiuni de blindate, însă au fost respinși. În această parte a frontului, bolșevicii au avut peste 40,000 morți și cam de trei ori atîtia răniți.

La miazănoapte de Nevel, pozițiile germane au fost menținute, în ciuda atacurilor îndărjite ale sovieticilor.

La lacul Ilmen și la sfîșit de Leningrad, atacurile rusești au fost zadărnice.

Războiul din Italia

Pe frontul din Italia de miazăzi, la sfîșit de Castellforte, unde Anglo-Americanii au atacat cu puteri mari, linia germană în câteva locuri a fost stîrbită, dar după lupte grele aliații au fost din nou respinși până la pozițiile de plecare.

La miazănoapte sîșit de Munturo se dau lupte grele.

La munții dinspre coasta Mării Tireniene, prin contra atacuri puternice, trupele aliate de invazie au fost respinse.

La miazăzi de Via Apia, armata a 5-a nord-americană a suferit înfrîngerii grele.

Formațiunile aliate cari au încercat să treacă fluviul Garigliano au fost nimicite.

Pe frontul Adriaticii, două depozite de muniții de ale armatei a 8-a britanice, descoperite de patrulă de recunoaștere, au fost distruse de bateriile germane cu tragere îndepărlată.

În sectorul de miazănoapte răsărit de regiunea Cassino, Germanii au recapat o înălțime importantă din punct de vedere militar. Din acel loc se pot vedea foarte bine toate mișcările de trupe în tabăra aliată, așa că pot fi prinse cu ușurință sub tragerea obuzierelor grele germane.

Pe celelalte părți ale frontului nu s'au făcut schimbări importante.

Anul 1944 va fi un an de lupte inversunate

D. Goebbels, ministrul al Reichului a primit în audiență șefii grupurilor regionale ale organizațiilor din străinătate ale partidului național-socialist, cari au fost chemați la Berlin, pentru a stabili programul de muncă pe anul în curs.

În declarațiile făcute, ministrul german a spus că anul 1944 va fi un an de lupte inversunate și că în

acest an se vor lua hotăriri importante în ce privește mersul războiului.

În continuare d. Dr. Goebbels a adus mulțumiri germanilor din străinătate cari au adus ajutoare frumose Germaniei în lupta sa contra iudeo-comunismului.

Neînțelegerile dintre Polonia și Rusia

Tratativele începute între guvernul polonez și cel sovietic referitor la lămurirea graniței dintre aceste două țări, continuă. Rușii nu vreau să recunoască granițele pe cari le-a avut Polonia înainte de începerea războiului. Ei cer să li se dea cam jumătate din fosta Polonia, în timp ce guvernul polonez nici nu vrea să audă de așa ceva.

D. Maximilian Wejzynek, președintele comitetului național al americanilor de origină poloneză, a declarat că nici un guvern polonez nu poate primi politica bolșevică, căci aceasta ar însemna sentință de moarte pentru Polonia.

Se află din Geneva că Moscova cere schimbarea guvernului polonez refugiat la Londra. Cu guvernul de azi nu vrea să mai stea de vorbă.

Aliații sunt foarte îngrijorați de felul cum se va termina conflictul polono-rus. Cerințele Rusiei sunt socotite ca un ultimatum adresat nu numai Poloniei, ci tuturor națiunilor aliate.

Declarațiile dlui Eden

Anglia ar vrea ca neînțelegerile polono-sovietice să se rezolve pe cale pașnică.

D. Eden, ministrul britanic al afacerilor externe, vorbind despre situația Poloniei, a declarat următoarele în Camera Comunelor:

„Ne-ar fi plăcut să ajutăm la o înțelegere bună între cele două țări, deoarece o asemenea faptă ar fi de cea mai mare importanță pentru viitorul Europei. Nu am pierdut nădejdea că o astfel de soluționare va putea fi realizată“.

Din tulburările poloneze foarte ușor se poate ajunge la desfacerea prieteniei dintre Rusia și aliați.

Germania va face pace cu Anglia?

Gazeta sovietică „Pravda“ a răspândit o știre care a făcut multă vîlvă în săptămîna trecută printre cercurile politice din întreaga lume. Această gazetă a anunțat că s'au început tratative de pace între Germania și Anglia.

Deocamdată știrii acesteia nu i-se poate da crezare, fiindcă a fost desmințită atât la Londra cât și la Berlin. Se poate să fie numai o apucătură rusească.

Declarațiile dlui dr. Goebbels despre invaziune

În revista săptămînală „Das Reich“, dl dr. Goebbels, ministru al Reichului, se ocupă îndeaproape despre invadarea Europei de către aliați.

După ce arată că Germania s'a pregătit din timp contra oricărui atac, d sa scrie: „Invazia să vină, o așteptăm fără alte discuții.“

În această ordine de idei locul și data producerii invaziei ne interesează mai puțin, căci ne așteptăm ca ea să aibă loc la orice dată și în orice punct al Europei unde se află trupe germane și unde Englezii și Americanii ar putea debarca. Deci nu putem fi surprinși.

O încercare de debarcare în Europa ar avea urmări grele pentru aliați“.

gânduri, căci nu știa pe cine să trimită după pasărea cu cuibul de aur, căci nimeni nu s'a învoit să plece să o caute. Atunci a hotărît să trimită pe rând pe cei trei feciori ai lui, să-i găsească această mîndreță de pasăre. A și pofit pe feciorul cel mai mare la sine și i-a dat bani, estafi și un cal frumos, spunându-i să plece să o caute pasărea cu cuibul de aur. S'a luat atunci feciorul și s'a dus.

*multă lume și împărăție
ca Dumnezeu să ne fie
că din poveste mult mai este
cine va asculta, va învăța:
cine va dormi nu va auzi,*

până când a ajuns la un pod. Acolo a descălecat și s'a pus să odihnească și să imbuce ceva, că era flămînd. Când și-a întins traista cu merindele, a văzut că se apropie de el o vulpe, care tot da tîrcoale aceluia loc, parcă ar fi voit să spună că și ea ar mânca. Feciorul de împărat, înainte de ai arunca o bucătură, a pus mîna pe pușcă, voind să o omoare. Vulpea, care era împărăteasa aceluia pod, a mișcat atunci coada peste el și peste oastea lui și îndată cu toți s'au făcut stane de piatră.

Așa a pîșit împăratul și cu cel

de al doilea fecior, pe care l-a trimis în lume după pasărea cu cuibul de aur și care nici el, ca și fratele lui, nu s'a mai întors acasă. După multe așteptări, s'a înfățișat înaintea împăratului și feciorul cel mic și i-a zis: „Tată, lasă-mă să mă duc eu după pasărea aceea, că eu de bună seamă o voi găsi și o voi aduce la biserică ta“. Dar tatăl său i-a răspuns: „Mînce-te necazul, amărătule, dar și tu vrei să mai mergi? Tu nu ești harnic să-te scuti de cenușe“. După multă rugămintă împăratul s'a înduplecat să-l lase să plece, zicându-i: „Du-te, încai să nu te am nici pe tine, dacă nu am pe cei mai voinici“.

Feciorul numai decît a plecat la grajd, și a slobozit pe toți caii atîra. În curte a fost pus trei coveți, una cu ovăs, alta cu lîn și una cu jar. Toți caii au alergat la covețile cu grâu și cu ovăs, numai unul pe care l-au sculat cu lăstarele de slab ce era, a alergat la covata cu jar, pe care l-a mîncat tot. Atunci l-a prins feciorul de împărat, i-a pus frâu în cap, s'a suit călare și s'a cam mai dus.

După drum lung, a ajuns și el la podul verde, unde au odihnit frații săi: A descălecat și a scos merindea,

din traistă și tocmai când a început să mînce, iată și vulpea a început a da tîrcoale locului aceluia. Dar feciorul de împărat văzându-o n'a făcut ca frații lui; a luat pâinea, a tăiat-o jumătate și a împărțit-o cu vulpea. Feciorul isprăvind cu mîncarea, s'a sculat și s'a gătat să meargă mai departe, când a început vulpea a grăi către el: „Voinice, lasă-mă să plec și eu cu tine“. „Bine — i-a răspuns feciorul — vino dacă ai voie“. Văzînd vulpea inima lui bună, gata să-i dea tot ceea ce are dela el, i-a zis din voce: „Voinice, eu știu unde te duci, tu ai plecat în lume să cauți pasărea cu cuibul de aur; de vei asculta de mine o vei găsi, iar de nu, nici odată nu vei da de locul unde se află ea ascunsă. Vino, să mergem la Împăratul Roșu, că are un paloș foarte frumos, de joacă în aer el singur. Când vom ajunge acolo tu, să intri în palat, că eu voi face cu coada peste curtea lui și vor adormi cu toții. Atunci tu fără de nici o grije poți fura paloșul. Dar să știi, să furi ori numai paloșul, ori numai teaca, că de te vei fura pe amîndouă, atunci paloșul se izbește în teacă și face atîta zgomot, de se trezesc toți din palat. De cumva te vor prinde, să știi că te vor duce

înaintea împăratului la judecată. Acesta te va întreba, ce fel de om ești tu, de ai îndrăznit să-i furi scula pe care o are el mai scumpă pe lume. Tu să-i spui atunci, că ești omul acela, care furi pruncul din trupul mamei sale, și vițelul din vacă“.

Feciorul însă a făcut așa după cum l-a învățat vulpea. Când a ajuns în palatul împărătesc și a văzut paloșul cel atît de frumos, cum joacă singur în aer, s'a gândit, cum ar face să ia și teaca, care era împodobită cu tot felul de aurării și pietrii prețioase. După multă chibzuială, le-a luat pe amîndouă. Când a băgat paloșul în teacă gata să plece din palat, acesta a sunat atît de tare, încît toți curtenii s'au trezit și alergînd au pus mîna pe feciorul de împărat, l-au legat și l-au dus înaintea Împăratului Roșu. Acesta l-a întrebat: „Ce fel de om ești tu, de ai îndrăznit să-mi furi paloșul“. Feciorul nostru i-a răspuns așa cum l-a învățat vulpea. „De ești tu atît de mare tîlhar, să-mi aduci dela Împăratul Vînat calul cel negru, care avea șea de aur curat, și atunci îți dau paloșul, de nu, va fi vai de capul tău“. „Bine a fi“ răspunse feciorul. Plecînd dela curțile împărătești, s'a

In incheiere, ministrul german a spus: „Am făcut tot ce am putut pentru a fi la înălțimea acestei desfășurări. Și pe deasupra mai luptăm pentru existența noastră. Această convingere a fost, este și va rămânea întotdeauna cel mai bun aliat pe care putem să ne bazăm“.

Din declarațiile d-lui Gobbels se poate vedea că poporul german este hotărât să lupte până ce își va asigura existența ca neam între popoarele lumii.

Ce scrie un general german despre războiul de iarnă.

Se știe că Rușii iarna sunt mai tari decât vara. Aceasta, pentru că sunt învățați cu frigul. Ei instruesc soldații anume în Siberia, pentru a lupta iarna pe frontul european.

După înaintările sovietice din vara trecută, mulți credeau că în iarna asta Germanii nu vor mai putea rezista îndârjitelor atacuri rusești.

Iată ce scrie într-o gazetă din Berlin generalul german Dittmar: „Faptul că sovieticii ar aștepta un îngheț general, pentru a se putea mișca mai în voe, nu este de mare importanță, deoarece pe frontul de război nu este vorba de o luptă de așteptare ci de o defensivă gingașă. Forțele germane apără punctele importante pentru trafic, astfel că părți de teren mai puțin importante au fost neglijate în toate sectoarele. Aceasta cere însă, ca apărarea să fie făcută în mod ofensiv, astfel că

îndreptat către viziunea vulpii, căreia i-a povestit necăjit toată întâmplarea cu paloșul. Vulpea auzind acestea a început a râde, și i-a zis: „Nu ți-am spus să nu iai și teaca, că șgomotul pe care-l va face îi va deștepta pe toți și te vor prinde?“ „Ce răzi de amarul meu“ zise feciorul, „nu vezi unde am ajuns?“ „Nu-i nimic, îi răspunse vulpea, vom aduce și calul, numai să bagi de seamă, să nu mai faci cum ai făcut cu paloșul. Acum să iai, ori numai calul, ori numai șeaua, că de le vei lua pe amândouă, iar te vor prinde“.

Feciorul de împărat a plecat iar la drum lung până când a ajuns la curțile împăratului Vânător. Găsind pe toată lumea cuprinsă de somn, el a intrat în grajd, unde era calul minunat, și văzându-l cât era de frumos, s'a gândit că i-ar sta rău înșeuat cu altă șea decât cu cea de aur, și s'a hotărât să ia calul cu șeauă cu tot. Când a încercat să se suie călare, a rechezat calul odată, de s'a trezit toată curtea împărătească. Slujitorii au alergat la grajd și prinzând pe voinicul nostru, l-au dus înaintea împăratului. Plin de mirare împăratul i-a poruncit, să-i aducă pasărea cu cuibul de aur dela împăratul negru și atunci îi va da calul și șeaua, iar de unde nu, capul îi va sta unde-i stau picioarele. Feciorul i-a făgăduit împăratului că va face această ispravă și numai așa a scăpat dela moarte.

(Va urma)

S. M.

trupele germane dau mereu contra-atacuri fulgerătoare împotriva forțelor inamice pătrunse. Cât privește soldatul german, el a dovedit încă din cursul primului semestru al acestui an că patria poate avea încredere în el“.

Increstări

Ce scriu alții despre noi

Publicăm mai jos cele scrise despre noi în „Solia Dreptății“ din Orăștie Nr. 1—1944:

Calendarul dela Blaj 1944

Am primit la redacție „Calendarul dela Blaj 1944, redactat cu multă sârguință și cu pricepere de Sf. Sa Părintele Iuliu Maior, Directorul gazetei „Unirea Poporului“.

Materialul bogat, publicat în paginile acestui Calendar, este o hrană substanțială și aleasă pentru cititorii dela sate mai ales, căci de sine înțeles, pentru ei s'a pregătit cu atâta râvnă acest calendar, care implinește XXI de ani.

Este în tot cazul o carte bună pentru săteni, din care aceștia pot culege multă lumină și înțelepciune.

Părintele Iuliu Maior merită să fie felicitat de această nouă reușită.

Ion Valahul

Foaia Poporului“ Sibiu Nr. 1—1944.

Popasul jubilar al „Unirii Poporului“

„Unirea Poporului“, care apare la Blaj, a implinit, la acest început de an nou, un sfert de veac, întru slujire spre cele de folos ale poporului nostru. Făcând un popas, după cei 25 ani de apariție, „Unirea Poporului“ se înfățișează în numărul de Crăciun, cu un bogat material, din care cea mai mare parte este închinat amintirii începutului de acum 25 ani și pomenirii tuturor acolora cari au contribuit, cu scrisul lor, la luminarea poporului dela sate. Ca unii cari ne dăm seama, cu câte greutate materiale se scoate o foaie pentru popor, nu putem decât să felicităm pe conducătorii de ieri și de azi ai confratelui dela Blaj și să le urăm, să străbată cu bine și de aci înainte, în câmpul gazetăriei populare ardelenice.

De prin sate

Misiuni populare

În mai multe parohii din vicariatul Făgărașului s'au ținut misiuni populare, cari au durat câte o săptămână în fiecare localitate.

S'au ținut misiuni populare în Arpașul de sus, Dridif, Hurez, Iași, Ileni, Ludișor, Mărgineni, Netot, Pojorta, Valda Recta, Viștea de Jos și Voila.

Precuții misionari au fost părinții călugări baziliani dela mănăstirea Obreja: Dr. Iosif Bal, Vasile Dardai și Mircea Moldovan.

La unele misiuni populare a participat și Păr. Gheorghe Ivan, vicarul Făgărașului.

Miși mii de credincioși au ascultat predicile lor și s'au spovedit și cuminecat, având parte beneficătoare a harurilor cerești, peste suferințele lor, însetate după apa cea vie a credinței.

Se vor mai ține atare misiuni populare în: Arpașul de jos, Berivoiu-Mic, Cârța, Lisa, Nou, Olteț, Sărata și Șona.

Din parohia Unirea I

După constituirea noului comitet al „Reuniunii Sf. Maria“ din parohia Unirea I în frunte cu harnica prezidentă Aurelia Sârbu, asociația se vede în sfârșit apucată pe calea cea bună. Dornice de muncă pentru pozoaba casei Domnului, în scurt timp s'a pregătit steagul Reuniunii foarte frumos lucrat.

S'au colectat bani și falor, pentru a se lucra covoare pentru împodobirea Sfântului Altar. De prasniciul Sf. Ioan s'a sfințit steagul Reuniunii, Cu câteva zile înainte s'au pregătit membrele pentru acest prasniciul înălțător mărturisindu-se și împărtășindu-se cu toatele, în frunte cu prezidenta, în număr de 68 membre.

După masă s'a slujit Paraclisul fiind de față toate membrele. După Paraclis toate membrele s'au îndreptat spre casa parohială, unde s'a ținut adunarea generală. Dna prezidentă Aurelia Sârbu a făcut o amănunțită dare de seamă asupra celor ce s'au lucrat, arătând în același timp gânduri și planuri pentru viitor.

Din Nădlac—Arad

Din prilejul sărbătorii Nașterii Domnului, „Casa culturală Mihai Viteazul“ din Nădlac a dat în sala Hotelului „Dacia“ un concert cu venitul în favoarea „Crucii Roșii“, cu următorul program:

1. Imnul Regal — cor mixt. 2. Conferință religioasă ținută de președintele „Casei culturale Mihai Viteazul“ protopopul Ioan Cismașiu. 3. Eroul din Ardeal, decl. de d. șoara V. Cohicin. 4. Prostul și deșteptul, dialog, Pleș P. și Pătean T. 5. Sos la poarta raiului, colindă, cor mixt. 6. Invalidul, Tab'ou vivant. 7. Scrisoare de pe front, decl. de A. Crișan. 8. Drăguș car cu 4 boi, cor mixt. 9. Două surde, comedie în 2 acte de Fl. Cristescu.

Venitul concertului a fost de 49,500 în favoarea Crucii Roșii.

Partea leului la acest concert îl revine inimosului și harnicului inv. dl C. Micrie, care în conțelegere și armonie bună cu președinția „Casei culturale Mihai Viteazul“ — protopopul Ioan Cismașiu — căruia îi revine meritul înființării acestei case culturale, — de 4 luni dela înființare a știut să pună pe roate și să instrueze un cor mixt de toată lauda, care face onoare Bisericii noastre din Nădlac, dela granta de Vest a Țării.

PARTICIPANT

Rectificare. Publicăm cu drag următoarele: Zgribești la 11. I. 1944. Onor. Administrația și Redacția „Unirea Poporului“. — În Nr. 1 al gazetei din 2 Ian. 1944 s'a publicat știrea că în com. Zgribești jud. Severin locuitorul Boc Ion a fost tăiat la cap cu 7 lovituri de cuțit de soția lui Floarea Boc — care fapt în realitate nu corespunde adevărului — întru cât numitul a fost tăiat de ginerele său: Mădescu Petru. Rugăm a se corecta și a se reveni asupra acestei publicațiuni — întru cât femeia Floarea Boc este o bună credincioasă unită. — Cu stimă Pr. Viorel Oțel.

Grozav cutremur de pământ în Argentina. Zilele trecute, orașul San Juan din Argentina a fost distrus aproape complet de un violent cutremur de pământ. Numărul morților se ridică la 5000, iar al răniților la 700. La două zile după această nenorocire un alt cutremur a mai omorât, tot în orașul San Juan, 200 persoane și a rănit alte 400. Guvernul Argentinei a hotărât o zi de jale națională.

Știrile săptămânii

M. S. Regele operat. În ziua de 22 Ianuarie M. Sa Regele Mihai I a fost operat, la Sinaia, de hernie (vătămătură), de către doi profesori germani și doi profesori români. A trecut cu bine peste operație și se simțește foarte bine. Trebuie să rămână însă în pat cel puțin 10 zile.

Un dar al Mareșalului. Domnul Mareșal Antonescu, conducătorul Statului, a dăruit, prin Ministerul Muncii, 100 pachete cu zahăr, făină, slănină și săpun la 100 de ucenici din Câmpina.

Au revenit la legea noastră. Muncitorul Hegheș Petru din Câmpia Turzii a fost multă vreme pocăit. A revenit însă, dimpreună cu cei șapte copii ai săi, la legea română unită. Botezul lor s'a făcut în ziua de 18 Ianuarie, fiind nași doamna și dl general Valcu, prefectul județului Turda, iară preot botezător Păr protopop Onoriu Savu.

Și-a omorât mama, dându-i o palmă. Simion Radu din Satchinez, în Banat, s'a certat cu mamă-sa, care era de 55 de ani. În mânia sa, i-a dat mamei sale o palmă atât de zdravănă, încât nenorocita femeie a încetat din viață. Ce pedeapsă merită aici pe pământ acest animal? Că în lumea cealaltă, suntem siguri, că-și va primi cea mai groaznică pedeapsă.

Vom avea mașini agricole destule. În baza înțelegerii făcute între Statul Român și Statul German, Institutul Național al Cooperației a fost împuternicit să cumpere din Germania mașini agricole în valoare de un miliard de lei.

Teatru ostășesc la Blaj. Marele Stat Major al armatei a format mai multe echipe de artiști, cari merg pe front și le produc soldaților clipite fericite. O astfel de echipă a fost, în seara de 18 Ianuarie, și la Blaj și s'a produs în fața ostașilor adunați în mare număr în sala festivă a Palatului Cultural. Soldații și-au petrecut cât se poate de bine, tot asemenea și publicul adunat.

PE CUPOANELE MANDATELOR, cu care ne trimiteți banii. Vă rugăm, scrieți neapărat cel puțin numărul cu care Vă merge gazeta și anul pentru care trimiteți banii. Dacă-i trimiteți pentru calendar, scrieți: „pentru calendar“. Altfel ne dați prea mult de lucru și ne întârziți cu introducerea mandatelor.

Un foc puternic a isbușit zilele trecute la blănăria d-lui Saul Kamerling din București Strada Colței Nr. 11. Focul a luat naștere dintr-o țigară. Au ars mărfuri în valoare de peste 7 milioane lei.

Pentru Onorații Preoți. Am trimis câtorva Onorați Preoți câte 5 calendare, pentruca să-le vândă credincioșilor ori să-le împărțească abonaților cari sunt în regulă cu abonamentul. În cazul că nu le-ar putea desface, să binevoiască a ni-le returna, ca să-le dăm altora cari ni-le cer. Despre cele vândute sau împărțite să binevoiască a ne scrie și a ne trimite banii.

Feriți-vă de leacuri băbești. Zilele trecute a încetat din viață femeia Floarea Rîștea din comuna Segarcea, județul Dolj. Fiind bănueli de crimă, postul de jandarmi a făcut cercetări, să vadă, care este cauza morții. S'a aflat că această femeie a băut niște leacuri băbești, cari erau veninoase, așa că s'a otrăvit. Săteanul Rîștea G. Păruleasa din comuna Calopăr, care a vândut leacurile băbești cu pricina, a fost dat în judecată.

S'a spânzurat de grinda casei. Săteanul Frățilă Nicolae din comuna Tiur, județul Târnava-Mică, în etate de 70 ani, voind să-și pună capăt zilelor, s'a spânzurat de grinda casei cu sfoara dela furca de tors. Până acum nu se cunosc motivele cari l-au îndemnat să facă această faptă urâtă și păcătoasă.

Ciocnire de trenuri. O groaznică nenorocire s'a întâmplat în apropierea satului Arevalo din Spania. Un tren expres în plină viteză s'a ciocnit cu un personal. Sunt 98 de morți și peste 100 răniți.

Mulțămă publică. Comitetul de patronaj din comuna Feisa mulțumește călduros conducătorilor fabricii „Nitrogen” Târnăveni pentru donația de 100 buc. farfurii și 50 buc. cești pentru cantina școlară. Pr. Iovu Popa, președinte.

Foc cumplit în Australia. În statul Victoria din Australia s'a produs un groaznic foc, pustiind câmpiile de acolo și făcând pagube mari. Au fost nimicite 1000 de locuințe, 18 persoane ucise, 44 rănite, iar 435.000 oi au pierit în flăcări. Un mare număr de oi rătăcesc pe câmpii orbite de foc, iar mii de refugiați fără adăpost sosesc mereu în orașele învecinate.

150,000 Lei un rând de haine. Acest preț îngrozitor se plătește în China lui Ciang-Khei-Shek. Tot acolo se plătește o pereche de ghete cu 45.000 Lei, iar un drum cu tramvaiul Lei 120—150. Kilogramul de carne e 1200 Lei, iar sarea 300 Lei. Un ou e 60 Lei, iar untura 1680 Lei. Să nu ne mirăm însă prea mult, că scriitorul acestor șire fiind la București a văzut în vitrine publicat că ceaiul se vinde cu 10.600 Lei kilogramul, batocul (șunca de pește) cu 2700 Lei, iară morunul fără cap cu 1400.

O întrebare. Ziarul „Universul” dela București constată, că mareșalul ungar Feketehalmy-Czeydner Ferenc a luat asupra sa vina, că a omorât câteva mii de Sârbi din ținu-

tul Bacșka dintre Dunăre și Tisa. Acuma însă, ajungând dl mareșal în fața tribunalului, și-a luat tâlpășița. Pentru uciderea Sârbilor din Novi-Sad, întâmplată în 1942, vinovatul a fost tras la răspundere. Oare procesele celor vinovați de uciderea Românilor, dela 1940 până astăzi, când vor începe? — se întreabă cu drept cuvânt „Universul”.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Oficiul parohial gr. cat. Sânmărgăhita 175 Lei. Vasile Șerban Lisa 135 Lei. Sila Marțian pens. Pui 100 Lei. Suciuc Ioan Gârbova de jos 100 Lei. Păr. protopop Rusu, Mociu, 500 Lei. Pepiniera „Groza” Războieni pe 1943 Lei 600 și pe anul 1943 Lei 500. Pr. pens. Moldovan, Veza, 106 Lei. Păr. protopop Iustin Bora, Sarmiseghetuza 1000 Lei. Păr. protopop Leontin Florian, Vișoara 500 Lei. Muntean Ion I. Maria, Lupeni 50 Lei. Bărăian Verona, Lupeni 100 Lei. Le mulțumim tuturor din toată inima. Bunul Dumnezeu să le răsplătească inimi.

Un om care vorbește peste 100 limbi este profesorul german Dr. Ferdinand Hestermann dela universitatea din Münster. El cunoaște foarte bine mai ales limbile orientale, adevărat pe cele dela răsărit, mai ales din Asia.

Cauciuc din pădăii. În Suedia câțiva învățați lucrează din greu la fabricarea cauciucului din zama care curge din pădăii. Invenția e a unui învățat suedez, care ne asigură că din seva sau zama de pădăii iasă un cauciuc tot atât de bun ca și din arborele de cauciuc.

Trei frați surdomuți se omoară. Trei frați surdomuți Jurj Mihai, Cornel și Gligor din Ighiel-Alba au ajuns să se bată dintr'o nimica toată. S'au încăierat zdravăn, iară Gligor l-a lovit pe Mihail cu un lemn în cap, încât după câteva zile de chinuri a murit. Acuma cei doi frați rămași în viață sunt închiși la Tribunalul din Alba-Iulia și dl judecător instructor se necăjește, să scoată din ei tot ce se poate scoate.

Un învățător penzionar, cu pensiuie de abia 3000 Lei lunar, și fără de altă avere, abizece gazetă, pentrucă n'o mai poate plăti până la recalcularea penziei sale. Cine dintre cetitorii noștri este atât de milostiv, să plătească în locul D. Sale 500 Lei în anul acesta?

Fă bine și așteaptă rău. D. Vasile Cătană dela prefectura jud. Bârlad a tocmnit pe tânăra Anica Acristinei ca servitoare cu 2000 lei pe lună. Fiindcă era lipsită de îmbrăcăminte, l-a rugat pe stăpân, săi facă un rând de haine din banii de pe lunile viitoare. Stăpânul a cheltuit cu ea 10.200 lei, dar, după ce a îmbrăcat-o bine, a plecat dela ei, fără să spună nimănui nimica.

Pedepsiți cu moartea. În 20 Ianuarie, în curtea închisorii militare din Jilava au fost împușcați

cinci condamnați la moarte pentru tâlhărie și omor. Ei au ucis trei persoane la Oltenița, la Brăila și la București. Dacă s'ar aplica această pedeapsă mai des, poate ar mai înceta tâlhăriile și omorurile, cari numai cinste nu ne fac.

Un fiu își omoară mama, izbind-o cu capul de perete. În ziua de 20 Decembrie, tânărul Florea Iosif din Alba-Iulia, certându-se cu soră-sa, a voit s'o bată. Mama lor, voind să-i împace, s'a așezat între ei. Atunci Florea Iosif a prins-o de piept, izbind-o cu capul și spatele de perete. Biata femeie după 10 minute a murit.

Hoț prins. În gara București a fost prins vestitul hoț de trenuri Emil Smardala. Înainte de plecarea trenului spre Brașov, hoțul a furat dela o doamnă un cuțar cu lucruri scumpe, în valoare de 15 milioane lei. La strigătul doamnei au sărit într'ajutor ceilalți călători, cari l-au prins pe hoț și l-au dat poliției.

Restaurantele din capitala Bulgariei. Comandantul cel mai înalt al economiei de războiu din Bulgaria a dat ordin, ca în restaurantele din Sofia, capitala Bulgariei, să nu se servească decât un singur fel de mâncare, iar în restaurant nimeni nu are voie să stea mai mult de 30 de minute.

Crima unui hoț de cai. Cunoscutul spărgător și hoț de cai Petre Mazarache, într'una din nopțile trecute a furat un cal dela Ion Ilie Roșoiu din com. Vulcana Pandele (Târgoviște). Fiul păgubașului, trezindu-se, s'a luat după hoț și l-a ajuns în marginea satului. Hoțul, văzându-se prins, l-a împușcat pe tânăr, omorându-l pe loc.

Furt de un milion de lei la Arad. În primele zile ale acestui an hoți îndrăzneți au pătruns în prăvălia de pânzetură a lui Gheorghe Puia, de unde au furat cele mai frumoase pânzetură și bani. Pagubele se urcă la 1 milion de lei.

O puternică ciocnire de trenuri în Anglia. Duminecă în 17 Ianuarie s'a întâmplat în stația Ilford din Anglia o puternică ciocnire de trenuri, care a costat viața a 15 oameni și pe urma căreia au fost răniți 30 de inși.

Știri scurte politice

D. Tojo, președintele consiliului de miniștri japonez, a declarat că producția de avioane a Japoniei în cursul anului trecut s'a dublat.

În istmul Maaselkaie, Finlandezii au respins atacurile sovietice.

Comuniștii englezi sunt foarte agitați, pentrucă li-s'a respins cererea prin care și-au arătat dorința de a trimite un reporter de război comunist pe front.

Germania folosește cartușe făcute din oțel. După experiențele de până acum s'a aflat că aceste cartușe în multe privințe sunt mai bune decât cele de alamă.

O telegramă din Cairo anunță că generalul Tito a fost rănit în luptele din Muntenegru.

Artileria aliaților a bombardat mănăstirea Monte Cassino din Italia. Stricăciunile pricinuite sunt foarte mari.

D. Roosevelt, președintele Statelor Unite, vorbind despre mersul războiului, a declarat: „Cele mai grele operațiuni militare sunt cele ce se vor face de acum înainte și nu cele ce s'au făcut până acum”.

La Tokio sub președinția prințului Sanataka, s'a ținut o conferință a mai multor personalități, care s'au ocupat cu problemele evreești.

DOCTORUL SAZELOR

Cuptorul și stomacul

— Lemnele și mâncarea —

Ce vreau să spun?

Este iarnă. În urma răcelii se nasc — ne cuprind — fel de fel de boale. În primul rând aprinderea de plumăni și tuberculoza. Aceste boli nu se fac din răceală, ci microbii lor în trupul răcit-reușesc a învinge „leucocitiții”, adică soldații apărători ai trupului.

Grăsimea, un gram de grăsime de trupului 9 (nouă) din așa zisele calorii de căldură; un gram de zahăr, de brânză ori de alcool dă numai 4 (patru) calorii, și, aceasta — în cazul băuturilor — bând cel mult o jumătate litru de vin, că peste această măsură nu mai dă căldură, ci „îmbătătură” adevărată trupul cade, moleșit.

Din aceasta se înțelege, că cine vrea să-și asigure căldura necesară trupului său, nu o va căuta în băutură, în zahăr, pâine, ouă ori brânză, care dau numai 4 calorii la gram, ci în mâncare cu grăsimi, care dă 9 calorii la gram. Este adevărat, că omul când bea i-se aprind obrăjii și se simte încălzit; dară aceasta numai ca urmare că inima bătând cu mai multă putere, — cum calul plesnit cu biciul sare în două picioare — sângele umblă (circulă) mai aspru în vine, în artere, oxigenarea mâncării se face pe un moment cu mai mult foc — să-i zicem așa —, dară totul este trecător, că mai curând sau mai târziu inima, întărită zi de zi cu „păhăruțul” de vin, va avea soarta calului plesnit prea des cu biciul. Deosebit de aceasta, câți dintre „drumeții”, cari caută în timp de iarnă să-și încălzească trupul cu „răchie”, nu sunt aflați înghețați pe drumuri, cuprinși fiind de un somn fără margini de moleșitor, care este somnul vecinic.

Este timp de iarnă. Să căutăm a da trupului nostru căldură din mân-

